

ОБЩЕСТВЕНО ОБСЪЖДАНЕ НА ПЛАНА ЗА УПРАВЛЕНИЕ НА РИСКА ОТ НАВОДНЕНИЯ 2022-2027 Г. В ЗАПАДНОБЕЛОМОРСКИ РАЙОН ЗА БАСЕЙНОВО УПРАВЛЕНИЕ

ПРОТОКОЛ

от среща с представители на заинтересованите страни от ЗБРБУ,

проведена на 27 май 2023 г.

(Хибридна среща - проведена онлайн чрез платформата Zoom

и присъствено в Хотел „Езерец“, гр. Благоевград)

В присъствената среща участваха 34, а в онлайн срещата участваха 24 представители на заинтересованите страни от следните институции: Главна дирекция "Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях" към Държавна агенция за метрологичен и технически надзор, Предприятие „Язовири и каскади“ - Национална електрическа компания (НЕК) ЕАД, Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ – ТД Благоевград, Регионална дирекция "Пожарна безопасност и защита на населението" (РДПБЗН) – Благоевград, РДПБЗН – Кюстендил, РДПБЗН – Перник, РДПБЗН – Смолян, Областна администрация Благоевград, Община Банско, Община Благоевград, Община Невестино, Община Симитли, Община Хаджидимово, Областна дирекция „Земеделие“ – Благоевград, Напоителни системи ЕАД - Клон „Струма-Места“, Регионална дирекция по горите – Благоевград, Държавно горско стопанство „Невестино“, Регионална здравна инспекция - Смолян, Национален институт по метеорология и хидрология – Филиал Кюстендил, Областно пътно управление – Благоевград на Агенция пътна инфраструктура, Радио „Благоевград“ - БНР, Регионална инспекция по околната среда и водите - Благоевград, Министерство на околната среда и водите, Басейнова дирекция „Западнобеломорски район, HR Wallingford, Световна банка, „П-ЮНАЙТЕД“ ЕООД.

Срещата беше открита от г-жа Станислава Иванова, директор на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“, която приветства с добре дошли всички присъстващи на обществените обсъждания на Плана за управление на риска от наводнения за Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“ за шестгодишния

период 2022-2027 г. Тя изтъкна, че участието на обществеността в тези консултации е от съществено значение, както за Плана за управление на риска от наводнения, така и за Плана за управление на речните басейни. Това са стратегически инструменти, определящи рамката на управление на водите през следващия шестгодишен период, посочи г-жа Иванова. Тя отбеляза, че в ПУРН се разглеждат всички аспекти на управлението на риска, като се съсредоточава основно върху предотвратяването, защитата, подготвеността, включително прогнозите за наводнения, системите за ранно предупреждение, като отчита специфичните характеристики на Западнобеломорския район. В ПУРН е включена програма от конкретни мерки или комбинация от такива за решаването на установени проблеми и постигането на поставените цели за всеки един от 17-те района със значителен потенциален риск от наводнения в ЗБРБУ.

Г-жа Иванова отбеляза, че в съответствие със законовите разпоредби, ПУРН за Западнобеломорски район за басейново управление е публикуван на 15.12.2022 г. и е предоставен на обществеността за консултации и писмени становища със срок до 10.09.2023 г. Г-жа Иванова посочи, че тази среща е първата от общо 4 срещи, които ще се проведат за територията на БД „Западнобеломорски район“. Следващите 3 срещи ще се проведат онлайн. Тя поясни, че предстоящите срещи ще бъдат с фокус отделни поречия – по една среща за долно и горно поречие на р. Струма, и една обща среща за поречието на реките Места и Доспат. Г-жа Иванова подчерта, че изготвянето на плановете трябва да става с участието на обществеността и затова е изключително важно всички заинтересовани лица да дадат своя принос в актуализирането на плана, като всички предложения ще бъдат внимателно разгледани и оценени от гледна точка на евентуалното им включване в окончателния документ.

Постоянният представител на Световната банка за България г-н Лесе Мелгард поздрави участниците в срещата чрез видеообръщение. Той отбеляза, че Световната банка подпомага подготовката на третия цикъл от Плановете за управление на речните басейни и втория цикъл от ПУРН, Г-н Мелгард подчерта, че през последните четири години екипи от експерти на Световната банка са били активно ангажирани в разработването на тези плановете. Г-н Мелгард заяви, че консултациите с обществеността са важен и ключов момент при изработването на двата програмни документа и посочи, че по време на предишните два кръга консултации на ПУРН общо над 540 институции и организации са взели участие в процеса на обществени консултации. В заключение г-н постоянният представител подчерта колко е важно участниците в срещата да споделят своите виждания и мнения.

Г-н Дейвид Рамсботъм, водещ експерт от екипа на Международната банка за възстановяване и развитие, представи основните етапи от разработването на ПУРН и

Програмата от мерки. Той отбелязва, че прилагането на Директива 2007/60/ЕС относно оценката и управлението на риска от наводнения, е насочено към това да се предотвратят или намалят неблагоприятните последици от наводненията върху човешкото здраве, околната среда, културното наследство и стопанската дейност. Разработените проекти на Планове за управление на риска от наводнения за Дунавски, Черноморски, Източнобеломорски и Западнобеломорски район за басейново управление следват изискванията на Директивата и необходимия тристепенен подход. Първият етап от този подход е разработване на Предварителна оценка на риска от наводнения (ПОРН) за всеки район на басейново управление. Вторият етап е свързан с разработването на карти на заплахата и риска от наводнения (КЗРН). Третият етап представлява разработване на Планове за управление на риска от наводнения, включително и програма от мерки (ПоМ) към тях. Етапите се преразглеждат циклично на всеки 6 (шест) години, съобразно изискванията на Директивата за наводненията.

Г-н Рамсботъм обърна внимание, че първият цикъл на ПОРН, изготвен през 2016, разглежда наводнения с речни, морски и инфраструктурни източници (разрушаване на язовирни стени). Той обхваща периода 2016-2021. Вторият цикъл на ПОРН обхваща периода от 2022 до 2027 г, като в него допълнително са разгледани дъждовни градски (равнинни) наводнения и дъждовни внезапни (поройни) наводнения.

При разглеждането на първия етап от тристепенния подход беше подчертано, че актуализацията на ПОРН във втория цикъл на прилагане на Директивата за наводненията надгражда и подобрява резултатите от първия цикъл чрез изпълняване на няколко важни стъпки. Тези стъпки са: актуализиране на базата данни за минали наводнения за всеки район със значителен потенциален риск от наводнения (РЗПРН); създаване на подход за оценка на други типове наводнения, включително дъждовни (в градска среда), които в исторически план са причинили значителни щети в България; актуализиране на базите данни за експозицията и елементите на риск (сгради, инфраструктура); отчитане на влиянието на климатичните промени върху всички типове наводнения; актуализиране на критериите и праговете за определяне на наводненията със значителни неблагоприятни последици; преразглеждане на съществуващите и идентифициране на нови РЗПРН; създаване на паспорти на РЗПРН, които обобщават полезна информация за всеки район, свързана не само с риска от наводнения, но и с бъдещо развитие на територията, включително изменението на климата и устройствените планове.

В етапа на ПОРН са определени общо 127 РЗПРН: в Басейнова дирекция „Дунавски район“ - 35 РЗПРН; в Басейнова дирекция „Източнобеломорски район“ - 41 РЗПРН; в Басейнова дирекция „Черноморски район“ - 34 РЗПРН; в Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“ - 17 РЗПРН.

На втория етап от процеса по актуализация са картирани заплахата и риска за всички РЗПРН. Има подобрения, поради наличието на повече информация и анализите, които са извършени понастоящем са по-добри, в сравнение с предходния период. Картите на заплахата показват обхвата и дълбочината на заливане, скорост на течението и ниво на заплахата. Картите на риска показват неблагоприятните последици от наводненията, като комбинират обхвата на заливане при дадена вероятност за настъпване и елементите на риска. Картите са разработени на базата на актуализирана методика, която надгражда и подобрява тази от първия цикъл в следните аспекти: въвеждане на методи за моделиране на нови типове наводнения като дъждовни наводнения в градска среда („дъждовни градски“) и дъждовни внезапни наводнения („дъждовни поройни“), както и морски наводнения; актуализиране на оразмерителните максимални валежи и водни количества от Националния институт по метеорология и хидрология (НИМХ), която се използва за разработването на хидрографи на високите води; използване на нови, по-точни, цифрови модели на терена; използване на нестационарни 2D хидравлични модели за всички типове наводнения, което позволява всеки РЗПРН да се раздели на по – малки участъци и да се изчисли дълбочината и скоростта за всеки един от тях ; оценка на заплахата и риска от наводнения за два сценария на изменение на климата; актуализация на метода за оценка на уязвимостта и риска от наводнения, включвайки допълнителни метрики; оценката на риска дава възможност за класиране на РЗПРН по степен на риска (ниска, средна и висока степен на риск).

Г-н Рамсботъм разгледа и типовете КЗРН. Картите на заплахата са общо 6 типа: карти за обхват на заливане (5%, 1%, 0.1%); дълбочина на заливане (5%, 1%, 0.1%); ниво на заплахата (5%, 1%, 0.1%); дълбочина и скорост на течението (5%, 1%, 0.1%); максимална несигурност (1%); климатични промени (1%). Картите на риска са за 5%, 1%, 0.1%. Общо 17 карти за РЗПРН при един източник на наводнение.

Картите на риска от наводнения показват последиците от наводненията. Те са оцветени в различни цветове според вида земеползване – смесени жилищни райони, комунална, транспортна и техническа инфраструктура, индустрия, места за спорт и отдих, обработваеми земи и зелени територии, посочени в легенда на всеки картен лист. Обхватът на заливане се комбинира със земеползването, в резултат на което се определят последиците. Моделът също изчислява и броя хора, които са засегнати от наводнението. В легендата е показана и друга информация, като защитени зони и обекти от критичната инфраструктура – болници, летища и т.н

За изчисляването на общите икономически щети се използва коефициент на щетите, спрямо дълбочината на заливане, който се умножава по максималния размер на

щетите, които се очаква да възникнат. Това се прилага в отделните участъци на заливната равнина, според видовете земеползване. В допълнение са изготвени таблици за уязвимостта от наводнения.

Г-н Рамсботъм спомена и за разработената уеб платформа за преглед на резултатите от КЗРН.

Рискът е оценен количествено въз основа на очакваните годишни икономически щети и очаквания брой засегнати хора, представени под формата на средногодишни стойности. Получените стойности са големи, което дава представа за мащаба на проблема. Общо за страната очакваните щети са 114 млн. лв. на година и близо 137 000 засегнати жители на година от наводнения.

Друг резултат от картирането е обща таблица, която степенува нивото на риск в РЗПРН. В нея са включени следните елементи: икономическите щети, засегнати жители, екологично въздействие, замърсяване, засегнато културно наследство и критична инфраструктура. Всички тези фактори/елементи се събират, така че да се направи обща оценка и да се степенува нивото на риска. В РЗПРН с най – висок риск от наводнения, изпълнителят се е опитал да разбере къде са основните зони на риск, така че при разработването на плановете да са обхванати всички райони с най – големи въздействия, т.к. ако се прилага стандартен процес могат да се пропуснат някои важни зони.

Г-н Рамсботъм разгледа методиката за разработване на ПоМ. В подготвителния етап са включени три стъпки. Първата включва анализ на входната информация, в която влизат заключенията от 1-ви цикъл на ПУРН, ПОРН от втория цикъл с актуализиран списък на РЗПРН, картите от втория цикъл и Анализ на заливните равнини. Втората стъпка включва избор на мерки от актуализирания национален каталог от мерки, предоставящ списък с подходящи за разработването на ПоМ. Каталогът се основава на първия цикъл, но е рационализиран и някои отделни мерки са комбинирани в едно. Нивото на което се работи, налага мерките да се дефинират в относително по-общ вид без да се навлиза във всеки малък проблем на локално ниво. Третата стъпка включва прилагане на методиките – Методика за приоритети и цели и Методика за оценка и приоритизация на мерките (АРП/МКА). Двата анализа са използвани за всяка една мярка, с цел да се оправдае разходването на средства за нея. Ако ползите са малки се счита, че разходването на финансов ресурс не е оправдано, каза г-н Рамсботъм и по тази причина не са включени.

Подходът за изготвяне на ПоМ се състои от три стъпки. Първата стъпка е преглед на мерките от 1-ви цикъл на ПУРН и пренасяне на мерки към втория. Втората стъпка е добавяне на нови мерки, включително в ново идентифицираните РЗПРН. Последната

стъпка представлява остойностяване, оценка на мерките използвайки Анализа разходи - ползи (АРП) и Мултикритериен анализ (МКА) и тяхната приоритизация.

Анализът на заливните равнини е дейност, извън самите плановете, но е важна стъпка, защото когато има зона на заливане, много често решението е извън самия РЗПРН – например чрез водозадържане в самия водосбор нагоре по течението. Целта на анализа е да се разгледат заливните равнини нагоре по течението и да се прецени дали те имат потенциал за водозадържане, което да намали риска от наводнения по – надолу в РЗПРН. Първо е разгледан потенциалът за намаляване на риска чрез водозадържане, т.е какви обеми могат да се задържат, но също така и наличието на ограничения. Например ако в заливната равнина нагоре по течението има множество населени места, макар сама по себе си мярката да се явява подходяща, това би означавало заливане на тези места. Когато ограниченията са значителни потенциалът за водозадържане се счита за малък.

Според представителя на HRWallingford, това е важна стъпка, описваща „липсващата връзка“ между РЗПРН и водосборите на реките. Г-н Рамсботъм призова да се мисли за природосъобразни мерки нагоре по течението от засегнати населени места, така че да се ограничат усилията и дейностите, които да се извършват в самите РЗПРН.

Презентацията продължи с категоризацията на мерките съобразно каталога.

Неструктурни мерки – мерки, които нямат пряко въздействие върху хидравличните параметри, наводненията и околната среда, например системи за ранно предупреждение и планиране в извънредни ситуации. Тези мерки могат да имат голям ефект за намаляване на самите въздействия, но не променят параметрите на течението.

Структурни мерки - мерки, които имат пряко въздействие върху хидравличните параметри, наводненията и околната среда, например защитни съоръжения и водозадържане. Структурните мерки се делят на четири групи: зелени мерки – не включват твърди инженерни решения, използва се естествената среда; сиво-зелени мерки – комбинация от твърди (диги, насипи, бетонни съоръжения) и меки инженерни решения; меки мерки – допълнение на зелени компоненти към съществуващи сиви структурни мерки при тяхната реконструкция и сиви мерки – твърди инженерни решения.

Г-н Рамсботъм обобщава, че каталогът от мерки включва данни за самите мерки, посочени са категорията и описанието на съответната мярка, както и разходите, и отговорните институции. Има коментар относно времето за изпълнение, както и до каква степен съответна мярка може да бъде адаптирана спрямо климатичните промени. Показани са ползи от мярката и как могат да се ползват индикатори за проследяване на

напредъка. Множеството ползи също са разгледани, т.е ако не се намалява само рискът от наводнения, а има и други допълнителни ползи за обществеността. Разгледана е и връзката с Рамковата директива за водите.

По отношение на приоритетите и целите за намаляване на риска от наводнения, които се изискват в съответствие с Директивата за наводненията, г-н Рамсботъм коментира, че са преразгледани тези от първия цикъл. Приоритетите остават почти същите, а по отношение на целите има някои допълнения. Разгледани са най – честите проблеми, с оглед на наводненията в България, вкл. документираните наводнения в актуализираните предварителни оценки. Идеята е да се видят проблемите с преки и непреки връзки към приоритетите и целите, което е отразено в матрицата, която г-н Рамсботъм представи. Представен бе и окончателният списък с приоритети и цели.

Следващата стъпка е разработването на Програмата от мерки (ПоМ), която е основната част на ПУРН, тъй като посредством нея се постигат целите и приоритетите на плана. Програмата от мерки цели подбор на подходящи мерки с най-добро съотношение на ползите спрямо разходите. Той отбеляза няколко типа мерки в ПУРН. Първият тип са хоризонтални – такива, които са приложими за множество РЗПРН. Те са основно „неструктурни“ мерки, които бяха споменати преди това, сред тях е поддържането на проводимостта на речните легла. Характерна особеност, съществена за управлението на риска от наводнения в България е, че в много населени места речните корита са разширени, така че да проведат високите води и по-този начин да способстват за намаляване на негативния ефект от наводнението. Това е мярка, която се използва в цял свят, но при разширяване на речно корито се създават условия за отлагане на седименти/наносни отложения при ниски и средни води, което води и до развитие на растителност, така че поддържането на речното корито е много важно. Разгледаната хоризонтална мярка се прилага предимно в населени места

Например, мярката свързана с повишаване на осведомеността, включва редица дейности – обществени срещи, разпространение на брошури, информация в медиите и т.н. така, че списъкът с мерки е по – къс в каталога, но това предполага по-добра гъвкавост, с оглед на това какво е включено в съответна мярка. Разгледани са мерките от първия цикъл и се констатира, че повечето от тях се изпълняват. Например при планирането на земеползването и контрола на устройство на територията, идеята е да се извършва ново строителство, без то да е засегнато от наводнения и да увеличава риска. Това е мярка, свързана с дейности на национално, регионално и локално ниво. На национално ниво могат да се разработят насоки как да се отчитат наводненията при ново строителство, които да се прилагат на регионално и локално ниво. Друг пример –

планирани мерки за намаляване на риска от наводнения за конкретни сгради, което е друг аспект на планирането и контрола.

Прогнозирането на наводнения и изграждането на системи за ранно предупреждение е мярка, важна в световен мащаб, предвид че води до адекватна реакция. Хората са наясно, че предстои наводнение и могат да предприемат конкретни стъпки. Наличието на система, която да предупрежда хората е изключително важно. Конкретен пример бе даден с Обединеното Кралство, където речна долина е разделена на райони, всеки притежаващ собствена система за предупреждение. В интернет или по време на прогнозата за времето по телевизията се показва информация за прогнозиран висок риск от наводнения, т.е. има много начини за осведомяване на населението, вкл. и чрез мобилните телефони.

Вторият тип мерки в ПУРН са мерки на ниво РЗПРН, които са специфични.

Изборът на мерки на ниво РЗПРН става в няколко стъпки. На първата стъпка се идентифицират мерки от първия цикъл. Втората стъпка е да се разгледат всички възможни мерки в конкретния РЗПРН и да се използва методът на анализ разходи – ползи и мултикритериен анализ, така че да се установи, кои са с най – голям резултат на съотношението ползи – разходи. В резултат на това се извършва и приоритизацията. След като са подбрани мерките, които преминават тестовете се подреждат по приоритет, за да се знае с коя да се започне. Общ подход за всеки РЗПРН – да се идентифицират конкретните проблеми в РЗПРН и какъв е мащабът на риска от наводнения, в резултат на анализа на риска; да се разгледат мерките от първия цикъл и степента на тяхното изпълнение; въз основа на това се подготвя списък на потенциални мерки, като процесът включва анализ на заливни равнини, разглеждане на източници на замърсяване, които попадат в района; разглеждат се и защитени територии – зоните по НАТУРА 2000; бъдещо развитие на територията, така че в стъпка 1 се изготвя списък от мерки, който преминава към втора стъпка. Говорим както за единични мерки, така и за агрегирани.

На следващата стъпка идентифицираните мерки се оценяват. На първо място чрез Анализ на разходи-ползи (АРП), т.е. всички измерими разходи-ползи като инвестиционни разходи; разходи за експлоатация и поддръжка; периодични разходи, както избегнати икономически щети. Предвид, че много фактори не могат да се представят в парично измерение имаме този Мултикритериен анализ (МКА), включващ оценка на всички неизмерими разходи и ползи като социални последици; последици върху туризма; нарушения на транспорта и услугите; въздействие върху биоразнообразието и местообитанията; последици върху културното наследство. Този резултат се комбинира с икономическият резултат от АРП и по този начин се решава кои

са най – подходящите мерки, които да се включат в Програмата от мерки. Този процес ще бъде разгледан още веднъж, малко по – късно в хода на презентацията, каза г-н Рамсботъм. Следващата стъпка е приоритизация на мерките. Критериите, които се прилагат при приоритизация на мерките са 7 на бр. : мащаб на намаления риск; принос към постигането на националните цели; трансгранично въздействие; обща оценка на съотношението ползи- разходи; положително въздействие нагоре или надолу по течението; синергия с други финансови инструменти или инструменти за планиране; време за изпълнение.

В Приложение Е на всеки ПУРН е подробно представено практическото приложение на подхода за разработване на ПоМ за всеки РЗПРН. В таблица са представени различни аспекти – напр. наличието на замърсители, пригодността на заливната зона за водозадържане, цялата информация, приложима за РЗПРН. Могат да бъдат открити и следните карти: разпределението на риска от наводнения като резултат от картирането; карта на зона НАТУРА 2000, която в конкретния случай е по речното корито; анализ на заливната равнина, с оглед на това дали е подходяща за водозадържане. Правят се и някои допускания по отношение на защитните съоръжения или разпространението на риска.

В световен мащаб тенденцията е към използването на природосъобразни мерки. УРН трябва да е естествен процес. В програмата от мерки са включени само такива със средно или високо съотношение ползи – разходи. За всяка мярка е посочен код, разходи, както и типа наводнение, което мярката следва да ограничи, както и резултатът от съотношението ползи – разходи.

Г-н Рамсботъм съобщи, че обобщените резултати за необходимите инвестиции по типове мерки в програмите от мерки показват, че приблизителният общ брой мерки е около 550, от които около 400 мерки са на ниво РЗПРН. Общите необходими инвестиции са 648 млн.лв.

Всеки ПУРН съдържа 13 раздела и 9 приложения. Бе отбелязано, че раздел 7 е изключително важен, защото той включва Програмата от мерки. За 43 мерки за УРН, включени в ПоМ е изготвено допълнително приложение, включващо кратко обяснение за всяка мярка, вкл. снимков материал, за да се гарантира, че всички страни разбират по един и същ начин мярката. Например ако се говори за временна защита или за разглобяема защита, трябва да се знае каква е разликата. Едната има фундамент, а другата се изгражда в момента.

Преминаване от ПУРН към изпълнение. Същинското изпълнение на мерките, и съответно на ПУРН, се предшества от голям обем подготвителни дейности

(предварителни проучвания, моделиране, консултации с обществеността), които варират в зависимост от типа на мерките, отбеляза г-н Рамсботъм.

Ако в проекта на ПУРН са включени 2 мерки – нови/надградени защитни стени и резистентност на собствеността, но нямаме достатъчна информация за състоянието и местоположението на защитните съоръжения, не знаем какви са теренните условия, не знаем съществуващите сгради или заинтересовани страни, които ще бъдат засегнати, не знаем дали земята ще бъде достатъчна за изграждане или хората ще бъдат съгласни с идеята, която имаме за резистентността. В тази връзка е необходимо допълнително моделиране – хидроложко и хидравлично, за да може точно да се прецени къде ще бъдат изградени защитните стени; геоложки проучвания, както и проучване на сградите и на условията на терен. Идеиният проект, следва да бъде представен на обществото и да се търси обратна връзка.

Следващата стъпка преди реализацията е осигуряване на необходимото финансиране, за което е необходима обосновка на инвестицията. От общия план, вече се преминава конкретизация на параметрите на мярката - например къде искаме да бъде защитната стена, къде да се изпълни надграждане, кои сгради ще трябва да бъдат „модифицирани“ и т.н.

Г-жа Добринка Караджова (координатор на Обществени консултации при актуализация на ПУРН, МБВР) откри дискусиата и покани участниците присъстващи в залата и онлайн да се включат в разговора със своите коментари и предложения.

Г-жа Вяра Райкова благодари на екипа, разработил плановете и за прекрасната презентация на г-н Рамсботъм. Тя попита кои от представените мерки - зелени, сиви и по-специално неструктурните мерки и други - ще се финансират от Оперативна програма „Околна среда“.

Г-жа Кремена Симеонова, Отдел „Управление риска от наводнения“ в Дирекция „Управление на водите“, Министерство на околната среда и водите, каза, че по ПОС 2022-2027 г. има заделен финансов ресурс за обезпечаване на зелени мерки или за реализацията на зелена и сива инфраструктура. Тя поясни, че по оперативната програма ще се финансират основно зелени мерки, имайки предвид, че България е получила препоръка от Европейската сметна палата както и от Европейската комисия, че в страната няма реализирани подобен тип мерки.

Г-н Валентин Желев от Регионална дирекция по горите - Благоевград попита дали има предвидени мерки, които да се приложат към пустеещите земеделски земи, както и дали има програма за поддръжка на баражи и язовири, които се намират в такива земи.

Г-н Дейвид Рамсботъм (МБВР) отговори, че от гледна точка на ПУРН фокусът е по-скоро върху урбанизираните територии. Земеделските площи са до голяма степен извън РЗПРН. Той уточни, че земеделски земи трябва да се поддържат. Г-н Рамсботъм обясни, че работи от години по т.нар. „природосъобразни мерки“ в Обединеното Кралство и е ясно, че те трябва да се поддържат. Всичко, което се изгражда по тази програма трябва да се поддържа във времето, подчерта той и отбеляза, че трябва да са ясно идентифицирани хората, които да извършват тази поддръжка. Той даде пример с изграждането на малки диги, които да възпрепятстват навлизането на вода в полетата. Тези диги трябва да се поддържат, защото ако поддадат, това би застрашило хората, но има и натрупване на наноси. Има начин как това да се реализира. В световен мащаб ние тепърва се учим за тези мерки, заяви г-н Рамсботъм. Всяка държава предприема различни подходи. Например, Великобритания има споразумение с фермерите да извършват определени дейности, за които им се заплаща, посочи той, освен ако не виждат полза сами за себе си. Поддръжката е важна и трябва да има договореност, съгласие, кой ще я осъществява – фирма/собственика на земята/земеползвателят.

Думата взе **г-н Николай Биларев от Напоителни системи ЕАД - Клон „Струма-Места“**. Той попита кой трябва да изготви картите за заливаемите зони, като поясни, че този въпрос е следствие спор с г-н Янев от РДПБЗН-Благоевград. Според г-н Янев изготвянето на картите е задължение на Напоителни системи, но г-н Биларев каза, че има писмо от юристи, което казва, че това не е задължение на Напоителни системи.

Г-жа Кремена Симеонова, Отдел „Управление риска от наводнения“ в Дирекция „Управление на водите“, Министерство на околната среда и водите, каза, че в МОСВ са постъпили няколко писма в хода на консултациите по картите на заплахата и риска от наводнение и позицията на МОСВ, отчитайки всички законови и нормативни изисквания е, че това е задължение на собственика на съоръжението. Г-жа Симеонова каза, че въпросът е повдиган многократно в хода на тези консултации и каза, че това е сериозен проблем. Тя отбеляза, че трябва да се помисли как може да бъде разрешен този въпрос. В Методиката за предварителна оценка на риска от наводнения ясно и категорично е указано кои язовири са разгледани и за кои са съставени карти на заплахата, посочи г-жа Симеонова. Тя изрази съжаление, че по ПОС 2022-2027 г. няма предвиден ресурс за подобни дейности. Г-жа Симеонова допусна, че е възможно да бъдат инициирани срещи между всички заинтересовани страни в процеса, но дори и да се

стигне до приемливо решение, то със сигурност карти на заплахата и риска от наводнения за над 3000 язовира няма как да бъдат съставени. Остава си законовото изискване, че собственика на съоръжението е длъжен да изготвя тези карти, отбеляза тя.

Г-н Николай Биларев (Напоителни системи ЕАД - Клон „Струма-Места“) поиска думата за уточняващ въпрос. Той попита как ще бъдат приети аварийните планове, когато се извърши проверка, при положение, че няма такива карти.

Инж. Владимир Кукурин (МБВР) каза, че картите, които се изготвят в рамките на Плановите за управление риска от наводнения, са фокусирани единствено върху определените в първия етап на процеса РЗПРН. В тях са включени някои язовири, които са идентифицирани като източник на потенциален риск от наводнения. Това, обаче не включва всички язовири в страната.

Г-н Георги Сарафов, РДПБЗН – Благоевград, попита дали когато вече са изработени такива карти в процеса на разработване на ПУРН, тези карти вече могат да се използват от собственика и дали това отменя неговото задължение да изработва такива карти.

Инж. Владимир Кукурин (МБВР) посочи, че световната практика е тези планове да събират и обобщават вече наличната информация. В световен и европейски мащаб басейновата дирекция използва картите, които са изготвени от собствениците на съоръженията като входна информация за изготвяне на плановите. Целта на плановите не е да свършат всичката работа. Това е стратегически документ, който ползва наличната входна информация и степенува риска, посочи инж. Кукурин и допълни, че от презентацията е станало ясно, че са нужни огромни инвестиции и затова целта на този план е да приоритизира мерките.

Г-н Дейвид Рамсботъм (МБВР) допълни, че от международна гледна точка има тенденция /практика държавите да изготвят карти на всички реки и крайбрежия, а не само на РЗПРН. Той уточни, че не говори конкретно за язовирите, а като цяло. Той каза, че това е процес, който отнема години. Г-н Рамсботъм даде пример с Германия. Там процесът е започнал с разглеждането на РЗПРН, както прави и екипът с разглежданите планове в България. Но с появата на дистанционните данни и подобряването на информацията в по-широк мащаб става възможно да се разработят национални карти на наводненията за различни обезпечености. Това се прави от правителството, защото обхваща цялата страна. Той наблегна, че това е еволюция и отнема много време. В някои държави се прави, в други – не. Като цяло това е международната посока. Причината това да се случва е, защото частично вече разполагаме с необходимите технологии, които преди не са били налични, посочи г-н Рамсботъм. Той каза, че по отношение на

язовирите, подобно нещо се случва със зоните с риск от наводнение от язовира. Национални организации поемат отговорността за тези язовири, но това, отново, е еволюция. В повечето държави този подход все още не е възприет. Той даде пример с Обединеното Кралство, където има голямо развитие в устройството на териториите. Разказа за наводнения в новозастроени райони, в които след 5 години къщите са били наводнени. Това е накарало правителството да работи съвместно със застрахователите, които са се оплаквали от това състояние на нещата. Така в законодателството се възприема изискването да има карти за всички заливни равнини. Целият този процес е отнел 20 години. В различните страни тези процеси отнемат различно време, отбеляза г-н Рамсботъм.

Г-жа Светла Иванова, Главна дирекция „Надзор на язовирните стени и съоръженията към тях“ към Държавната агенция за метрологичен и технически надзор, попита какво е изпълнението като процент на мерките от първия план за защита от наводнения за Западнобеломорския район за басейново управление. Тя попита още, дали освен административни мерки, има и други мерки, които са започнали да се изпълняват и ще продължат да бъдат финансирани. Вторият ѝ въпрос беше, дали има възможност за актуализиране на базите данни относно инфраструктурните наводнения. Тя припомни, че на националната среща със заинтересованите страни в София се е казало, че тече процес по класификация на язовирите и в този смисъл, дали тези язовири, включени в първа и втора степен, ще бъдат включени при разглеждането и ще бъдат ли актуализирани картите. Според нея, по този начин ще се разрешат част от проблемите не само на колегите от Напоителни системи.

Г-жа Светлана Гълъбова, Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“ каза, че в самия план е направена съпоставка какъв процент от мерките от първия цикъл са изпълнени. Това е направено в Раздел 3.

Г-жа Светла Иванова (ГД НЯСС) поясни, че въпросът е бил по-скоро до каква степен ще може да се търси финансиране за другите мерки. Тя каза, че (изпълнението на) административните мерки е най-лесния подход, но във всички басейнови дирекции се отчита много нисък процент на изпълнение. Тя попита дали по някакъв начин на местно ниво могат да се подпомогнат тези дейности.

Г-жа Кремена Симеонова (МОСВ) потвърди, че в Раздел 3 е направен анализ на степента на изпълнение на мерките. Тя каза, че макар и нисък процент, има изпълнение и на структурни мерки – около 10%. За част от мерките, за които е подадена информация от кметове и областни администрации, и се знае, че тези мерки са на някакъв етап на реализация, те са прехвърлени в ПУРН 2-ри цикъл. Така ще може да се продължи с

процедурата по осигуряване на финансиране, заяви г-жа Симеонова. Неизпълнението на мерките се дължи освен на липсата на финансиране и на обжалването на процедурите за избор на изпълнител, както и някои други законодателни и административни пречки, стана ясно от изказването на г-жа Симеонова. Тя повтори, че повече информация може да се намери в Раздел 3 и каза, че МОСВ и БД ще бъдат много благодарни, ако в хода на онлайн срещите бъде предоставена актуална информация от отговорните заинтересовани страни. По отношение на втория въпрос тя каза, че на този етап няма как да се вземе предвид новосъбраната информация. Тя ще бъде отчетена в следващия период на актуализация на ПУРН - 2027–2032 г.

Инж. Владимир Кукурин (МБВР) посочи, че на фаза предварителна оценка на риска при разработване на следващия ПУРН, отново ще бъде направена оценка на значителния потенциален риск от наводнения и е възможно голяма част от тези язовири, в рамките на следващия цикъл, да влязат в райони. Той обърна внимание, че критериите за определяне на РЗПРН и критериите за класификация на язовирните стени по степен на потенциална опасност, се различават, тъй като са правени за различни цели. Едните са по изискванията на Директивата за наводненията, а другите са по наши, вътрешни правила. Не е задължително всички язовири, които попадат в първа степен, да попаднат в РЗПРН, подчерта инж. Кукурин. Въпреки това е изключително важно тази информация да се подаде към басейновите дирекции, за да може да се анализира своевременно. Той потвърди казаното от представителя на МОСВ, г-жа Кремена Симеонова, че на този етап няма как информацията да се обнови, тъй като анализа е фокусиран в съществуващите райони.

Г-н Румен Стойков от Предприятие „Язовири и каскади“ - Национална електрическа компания (НЕК) ЕАД, се включи в дискусията чрез онлайн платформата. Той се съгласи, че държавата не може да свърши цялата работа, но поиска тя да се ангажира с язовирите, които са публична държавна собственост. Според него, опитите да се пренебрегнат язовирите няма да бъдат успешни. Той каза, че основните проблеми в България и едно от последните бедствия, с най-много жертви, е причинено от малък и невзрачен язовир. Той изрази притеснение, че на национално ниво няма единна методика за изработване на картите, които се изискват от собствениците. За този проблем са алармирали и Държавно предприятие „Управление и стопанисване на язовири“ и НЕК. Според него, без такава методика, картирането ще бъде формално изпълнение на едни задължения, за да се попълни един аварийен план. Този аварийен план, обаче, няма да върши никаква работа ако се стигне до подобно събитие. Той обърна внимание, че част от язовирите не просто представляват заплаха при разрушаване. При част от язовирите, поречията след тях не могат да проведат висока вода без разрушаване на инфраструктура, при съвсем нормална експлоатация, като не става въпрос за крайно

екстремно събитие от 0,1%. Той каза, че има язовири, при които основния изпускател има максимален дебит, и ако се наложи облекчаване на язовирната стена, поречието след него не може да проведе дори и това количество без да има щети. От тази тема не може да се избяга, заяви г-н Стойков. Той допълни, че България е уникална с многото си язовири и ние можем да получим отвън съвети или мнение по въпроса, но той трябва да бъде решен на национално ниво.

Инж. Владимир Кукурин (МБВР) изрази съгласие с казаното от г-н Румен Стойков, Обърна внимание, че Плановете за управление на риска от наводнения не могат да решат всички тези проблеми. Той се съгласи, че големите язовири застрашават населените места, но единственото, което може да се предприше в плана е да не се допуска такова събитие. Картите се изготвят с цел, да се определят зоните, от които да се евакуират хората, посочи инж. Кукурин.

Инж. Петър Тодоров (МБВР) – като хидроинженер изрази мнение, че речни участъци след големите язовирни стени не са в състояние да проведат високи води, дори по – малки от оразмерителните обезпечености. Потвърди казаното от инж. Кукурин, че има известно разминаване между критериите, които са заложени в класификационната система, съгласно Наредбата за експлоатация на язовирните стени и съоръженията към тях и критериите, които са възприети във връзка с извършване на предварителната оценка на риска от наводнение. Той посочи, че картирането на определени райони в страната, които са определени като райони със значителен потенциален риск от наводнения, е показало, че реален риск не съществува. Има засегнати инфраструктура и имоти, но възприетите като необходими прагове, за да се разглежда един район като потенциално застрашен, не са превишени, отбеляза инж. Тодоров. Той допълни, че направената предварителна оценка е на база налична информация. При тази оценка цялата страна бе подложена на „скрийнинг“, базиран на концентрацията на елементи на риска. В резултат на последващи GIS-базирани симулации се установява какви елементи ще бъдат засегнати, къде има голяма концентрация. Това е основанието дадения район да бъде допуснат за по-нататъшно разглеждане, евентуално картиране и изготвяне на програма от мерки, подчерта инж. Тодоров. В този смисъл, ако се приеме, че всеки район, където има инженерни съоръжения, които задържат водни обеми и които при евентуална авария биха могли да предизвикат високи води в долния участък, то тогава трябва да се разгледа едно огромно пространство от речната мрежа. Г-н Тодоров даде за пример международния опит, където редица страни при изготвянето на Плановете за управление на риска от наводнения са възприели подхода с всеки цикъл, постепенно, да разширяват речната мрежа, която разглеждат и картират. Той повтори казаното от г-н Рамсботъм, че това е процес, който се извършва с надграждане и постепенно напредване, защото ресурсите за

извършване на такава огромна работа са сравнително ограничени. Според г-н Тодоров е логично със всеки следващ цикъл да се увеличава обхвата на поставените задачи.

Г-жа Райкова се включи в дискусията чрез онлайн платформата. Тя попита дали зелените мерки ще се прилагат само извън градовете.

Г-н Дейвид Рамсботъм (МБВР) уточни, че това не е така. Той обясни, че има два типа зелени мерки. Тези, които са в градските части, понякога се наричат „устойчиви системи за отводняване“. Но не всички такива системи за отводняване са зелени мерки. Те са свързани с промяна в ландшафта, изграждане на места, където водата може да бъде задържана. Тези, които са зелени мерки, са свързани с просмукването на водата в почвата, под настилките. Мерките, които са извън градски условия са тези, които са разположени в горното поречие над населените места.

Думата взе **г-н Харизан Тамахяров (ДПУСЯ - ТД Благоевград)**, който каза, че изцяло подкрепя казаното от г-н Румен Стойков. Той отбеляза, че представляваната от него институция стопанисва множество малки язовири и затова в техните аварийни планове е много важно да бъдат определени заливаемите зони при евентуално събитие на екстремни преливания. Поради липсата на методика за определяне на тези рискови зони за сега те не са изготвени и проверяващите органи налагат санкции. Той каза, че от проведената дискусия е станало ясно, че основната информация за определяне на рисковите зони се получава от случили се наводнения. Според него, макар това да е много важна информация, трябва да се акцентира на информация от хидрологията. Затова е важно да се подобри хидроложката изученост на всички водосборни райони. Това ще предостави съвсем точна информация за максималните води, които могат да потекат в определено поречие и ще може максимално точно да се определи риска от такива наводнения. Според него, тези мерки трябва да залегнат в плана за управление на рисковите зони и да започнат да се изпълняват в най – скоро време. Водосборите на българските реки не са добре изучени, а и в тях непрекъснато настъпват сериозни промени – засаждат се нови гори, други участъци се изсичат, има сеитбообръщения и др. Затова, ако се гледат наводненията в миналото, ще се открият случаи, показващи, че преди не е имало наводнение, но сега се е случило, каза г-н Тамахяров.

Той допълни, че в България са изградени множество защитни съоръжения. Реките Места и Струма, както и техните притоци, имат значителни коригирани участъци - с диги, с прагове и др. В годините, поради липса на средства, тези съоръжения не са поддържани съгласно техническите изисквания. Като резултат сега има рискове от заливане на населени места, на техническа инфраструктура, на екологични зони. Според него, в плановете задължително трябва да залегнат мерки, свързани с анализ на

техническото състояние на съществуващите съоръжения и да бъде финансирано тяхното възстановяване и там, където е необходимо те да бъдат подобвени.

В допълнение г-н Тамахяров посочи, че има нужда от една по-дългосрочна мярка за управлението на рисковите зони. Той отбеляза, че в предишни години е имало повече хидроинженери в България, но към настоящия момент броят им е недостатъчен за справянето с всички задачи, които предстоят. В България има много добре работещ инженерно-строителен институт, в който има хидрофакултет с много добри традиции, подчерта г-н Тамахяров. Според него трябва да е държавна задача да се засили приема на студенти, за да има достатъчен брой специалисти, които да поемат задачите, които трябва да се изпълняват.

Г-жа Михаела Николова, Регионална дирекция по горите - Благоевград, идентифицира като проблем противоерозионните съоръжения, които са изградени във водосборите. Преди години, основно лесовъдите, с помощ от гражданите, след наводнението през 54-та година, масово са извършвали противоерозионни залесявания, придружени с изграждането на дребно- и едроразмерни напречни съоръжения. Когато тези съоръжения попадат в държавна горска територия, състоянието им се следи от държавните горски стопанства. Много от тях, обаче, не са в горски територия и никой не следи за тяхното състояние, посочи г-жа Николова, а това е система

Г-н Дейвид Рамсботъм (МБВР) взе думата, за да отговори на някои от коментарите. Той каза, че наистина е важно да има одобрена методика за картирането на язовирите. В световен мащаб има подобрене в данните и има техники, които изготвят карти за язовирите. Днес тези техники са много по-лесни за прилагане, тъй като данните могат да се вземат дистанционно. Изготвянето на карти сега не е толкова сложно както в миналото, посочи г-н Рамсботъм – трябва да се приложи хидрология и да се използва информация за язовира. Той се съгласи, че трябва да се прилага общ подход. Затова, в държави, в които са изготвени такива карти на наводненията, това се извършва централизирано. Когато трябва да се приложи един метод е много по-лесно да има един консултант, с един голям договор, който да обхване всички язовири, отколкото отделни лица да извършват картирането на язовирите в различни етапи от времето. Сподели, че има налични методики и препоръча да се проучи какво се прави в другите държави.

Г-н Рамсботъм каза, че да се извършва картирането на база минали наводнения е изключително важно. Това е така, защото когато се картират районите не се очаква всеки язовир да се разруши. При много малко язовири това ще се случи, но зоните на риск трябва да се идентифицират в случай, че нещо възникне. Същото е приложимо и при подбора на РЗПРН. В момента той се основава на минали, исторически наводнения, но

има случаи, когато има наводнения извън РЗПРН. Това е част от развитието на информацията с времето. Предвид, че България е планинска държава, според г-н Рамсботъм поройни наводнения могат да се случат на много места. Със сигурност ще дойде времето, когато ще има национален общ подход.

По отношение на поставените въпроси с язовирите, представителят на HR Wallingford изрази мнение, че това е важен елемент, който следва да се включи в следващия цикъл.

По въпроса за техническите съоръжения, които не се поддържат, г-н Рамсботъм каза, че една от ключовите стъпки при преминаване от стратегическия документ – ПУРН, към изпълнението му е да има ясна представа за съществуващите съоръжения и техническото им състояние. Това се обхваща от ПУРН, в рамките на РЗПРН. Той каза, че знае, че по р. Струма има много диги и в някакъв момент трябва да се извърши оценка на тези съоръжения. Принципно, на следващия етап, трябва да се направят проучванията преди изобщо да се пристъпи към изпълнението. Необходимостта от специалисти е критична. Не може да се извърши всичко наведнъж, но това което прави ПУРН е да каже, че има нужда от финансиране, има нужда от ресурси. Коментарите от заинтересованите страни по тези проблеми са много важни, защото те ще повлияят на заключенията, които казваме с тези планове. Г-н Рамсботъм сподели за мярка, свързана с разработване на система за управление на риска от наводнения, която включва въпросът с подходящи ресурси и финансиране.

Относно противоерозионните съоръжения, г-н Рамсботъм отбеляза, че поддръжката им е много важна, но обърна внимание, че в момента фокуса е върху РЗПРН. Има много мерки, свързани с речни корекции и поддържане на речни корита, но има проблеми, които се случват извън територията на РЗПРН и, макар и да са важни, те не са обхванати от ПУРН, посочи експертът.

Инж. Петър Тодоров (МБВР) каза, че в настоящия план много от мерките, които са свързани с водозадържане в предимно планински райони, са свързани точно с изграждането на противоерозионни прагове и възможно залесяване на участъци, където това е идентифицирано като опция въз основа на наличната информация. В зони, където няма РЗПРН, такива предложения не са правени. Той каза, че за да може да се препоръча едно съоръжение да се поддържа, трябва да има информация за съществуването му, къде се намира и какви са проблемите. Според него, ако има възможност за създаване на архив на тази информация, това би било полезно за следващия цикъл.

Г-жа Михаела Николова, Регионална дирекция по горите - Благоевград каза, че Изпълнителна агенция по горите води регистър на водосборите с поройни

прииждания. В него са включени всички, които са регистрирани като наводнения или прииждания на даден приток. В Благоевградска област те са 86 броя. Там е описано какви съоръжения има в тях, обаче по закон, както и с язовирите, собственикът е длъжен ежегодно да извършва инвентаризация на състоянието им. За горските територии това го правят стопанствата, но много от съоръженията са извън горски територии. Има и случаи, в които едното крило на баража е в държавна горска територия, а другото е в земеделска земя или частен имот. Тя попита как ще се накарат частните собственици да извършват поддръжка на съоръженията. Все още има активни поройни (съоръжения) – в гр. Симитли, в с. Долна Рибница. Но се извършва разрушаване на баражи, затрупва се пътя, посочи г-жа Николова.

Инж. Владимир Кукурин (МБВР) благодари за информацията и каза, че е много важно тя да достигне до басейновата дирекция. Всяка информация за прииждания, за съоръжения и тяхното състояние е изключително важна още в самото начало на процеса по изготвяне на тези планове. Препоръча да се създаде практика на постоянна комуникация между двете институции, а не предоставянето на информацията да бъде еднократен акт. Той посочи, че в началото на процеса по актуализация на ПУРН всяка налична информация се анализира и се включва в плановете на съответния етап на тяхното разработване. Посочените баражи, понастоящем не са разглеждани като потенциален източник на заплахата, но когато има информация за тях, същата ще влезе в анализите.

Г-жа Нели Гоцева, директор на Дирекция „Планове и разрешителни“ в Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“, посочи, че вече сме във втори цикъл на изпълнение на ПУРН и призова заинтересованите страни да подават информация в хода на първи етап - на изготвяне на предварителната оценка на риска от наводнения. Тя отбеляза, че на базата на тази информация се определят районите със значителен потенциален риск от наводнения. Ако е имало поройни наводнения, които са засегнали противоерозионните съоръжения, то тази информация е трябвало да достигне до басейнова дирекция, каза г-жа Гоцева. Тя допълни, че в хода на разработване на втория планов период на ПУРН, басейновата дирекция е наела фирма, която да събира информация и да провежда срещи на място, включително по отделни градове. Според нея така събраната информация е била повече и по-надградена. Информацията е събирана с въпросник, в който подробно са описвани и съоръжения и случвали се наводнения. Накрая тя отново призова подаването на информация да става на един поранен етап от актуализацията на Плановете за управление на риска от наводнения. Г-жа Гоцева уточни, че информацията, която ще се предостави сега ще бъде взета предвид в следващия планов период. Тя обърна внимание, че предложенията и становищата на

заинтересованите страни могат да се подават в хода на обществените обсъждания писмено или по имейл, като срокът е до 10.09.2023г.

Г-жа Кремена Симеонова (МОСВ) информира, че е разработена информационна система за управление на риска от наводнения, която дава възможност след настъпване на събитие да се попълва анкета и по този начин информацията за следващия планов период да се събира по-лесно.

Г-н Харизан Тамахяров (ДПУСЯ – ТД Благоевград) каза, че екипите, които разработват плановете трябва да вземат предвид, че в България има изградени малко над 6800 язовири. Собствеността на тези язовири е както следва: най-големите и тези, които са с енергиен потенциал се експлоатират от Предприятие „Язовири и каскади“; ДПУСЯ стопанисва над 500 язовира, като в момента върви процес на приемане на още бройки. Друга част язовири се експлоатират от „Напоителни системи“, общо около 180 язовира. Останалите язовири до 6800, като цяло са собственост на общините и има единични бройки, които са частна собственост. Според него, общините нямат никакъв потенциал да изготвят карти на заливаемите зони и попита как да се определят мерки за превенция от наводнения, когато не знаем кои зони се заливат от тях. Той каза, че е удачно, когато се решава въпроса с методиката за заливаемите зони, да се помисли дали не е възможно изготвянето на картите за заливаемите зони да бъде държавна задача.

Г-жа Кремена Симеонова (МОСВ) уточни, че въпросът за изготвянето на картите за заливаемите зони е поставен още на националната среща на 19.04.2023г. в гр. София. Тази тема е повдигана също и в следващите срещи. Тя каза, че е възможно да се помисли за разработването на методологичен документ.

Поради липса на други въпроси и коментари **г-жа Добринка Караджова (МБВР)** даде думата на директора на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“ да закрие срещата.

Г-жа Станислава Иванова, директор на Басейнова дирекция „Западнобеломорски район“, благодари на всички за участието. Тя заяви, че срещата е била изключително полезна, за да се преодолеят всички недостатъци и пропуски в сегашния действащ план за периода 2016–2021 г. За да се получи един по-добър документ за управление на риска от наводнения, това може да стане само с активното участие на заинтересованите страни, посочи в заключение г-жа Иванова.